

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

mærket godt, hvad der foregaar ude omkring blandt Lejerne. Det er jeg slet ikke fremmed for.

Det ærede Medlem spurgte, hvordan jeg kunde forsvare at udskyde Revisionen nu til Efteraaret — forhaabentlig saaledes, at vi kan faa gennemført en ny Lejelov inden indeværende Aars Udgang —, naar jeg allerede i Januar Maaned havde ønsket, at Huslejeudvalget skulde fremkomme med en Betynkning. Dertil vil jeg gerne sige, at det er ganske umuligt at handle hurtigere, ikke alene fordi Embedsmændene har travlt, men det har ogsaa været ganske umuligt at faa en dybtgaaende, virkelig dybtgaaende Revision af Lejeloven gennemført med den Tid, der har været til Raadighed, og som maa paaregnes at være til Raadighed, inden Rigsdagen skal hjemsendes. Derfor har det været en Nødvendighed for mig at nøjes med at forlænge Lejeloven, saaledes som foreslaaet, da Huslejeudvalget ikke kunde naa til Enighed. Det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen sagde noget om, at der kunde være opstaaet et Flertal og et Mindretal, hvis Indstilling man kunde have set paa, naar man vilde drage Konklusionen. Her vil jeg gerne sige, at jeg tror, der i hvert Tilfælde er een Ting, som et Flertal i Huslejeudvalget var enig om, og det var, at det var bedre at ophæve Udvalget nu, da vi havde faaet Boligministeriet, og saa overlade det til dette at fremkomme med Forslag til Revision her over for det høje Ting.

Jeg vil gerne tilbagevise den Paastand, at jeg skulde have lyttet til Grundejerns Ønsker. Der er ikke for mig fremsat Ønsker fra Grundejerns Side om, at Huslejeudvalget skulde ophæves, men der er fra Udvalgsmedlemmerne som Helhed fremkommet Ønske om, at de blev fri for dette Arbejde, da det syntes at være ganske umuligt at komme igennem de Problemer, som Huslejeudvalget skulde beskæftige sig med.

Den ærede Ordfører for Kommunerne spurgte, med hvilken Beføjelse jeg havde henstillet til dem at trække dette Forslag tilbage. Jeg ved ikke, om der skal nogen Beføjelse til at foretage en Henstilling. Jeg skal ikke gentage min Henstilling, men jeg vil gerne bemærke, at jeg ikke kan tiltræde dette Forslag paa Baggrund af de Forhold, der foreligger, og med Hensyn til de Udtalelser, jeg tidligere er fremkommet med.

I øvrigt maa jeg sige, at dette af det kommunistiske Parti fremsatte Forslag er jo en Fortsættelse af den Terminologi, der kendetegner det kommunistiske Partis Virksom-

hed i det høje Ting. Det er et Paradeforslag, og jeg vil ikke tro, at den ærede Ordfører er saa naiv at tro, at det skulde være muligt at gennemføre dette Forslag her i Tinget, saa jeg kan med den største Sindsro se, at man ikke trækker Forslaget tilbage. Om dets videre Skæbne er der ikke nogen Tvivl. Det er ikke af prestigemæssige Grunde, jeg afviser Forslaget; det er ganske simpelt, fordi jeg, som sagt, maa gaa ind i denne Revision sammen med Embedsmændene, idet det er nødvendigt og rigtigt, at vi, som sagt, faar en virkelig dybtgaaende Revision, baade teknisk og juridisk, af Lejeloven.

Til det ærede Medlem Hr. Bjørner skal jeg egentlig kun gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at det, det drejer sig om, er selvfølgelig at faa det mest mulige Byggeri udført. Det er helt forkert at bruge Udtrykket „at faa Byggeriet i Gang“. Byggeriet er i Gang. Byggeriet er i Gang i den Udstrækning, det overhovedet er muligt at faa det i Gang. Man kan nemlig ikke faa udført mere Byggeri, end der er Arbejdskraft og Materialer til, og i Øjeblikket gaar det, om jeg saa maa sige, paa fuld Kraft under Hensyntagen til den Arbejdskraft, der er til Raadighed. Selvfølgelig vilde det være rart, om vi var i Stand til at faa mere Fart paa det, men det lader sig desværre ikke gøre, naar vi ikke kan skaffe de nødvendige Murere og Tømrere og andre Bygningshaandværkere.

Ragnhild Andersen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Boligminister, at jeg beklager i høj Grad, at Ministeren stiller sig saa afvisende, som han gør. Jeg havde jo ikke ventet, at den højtærede Boligminister vilde falde i Henrykkelse over, at jeg modtog Boligministeren med Forventning, men det kunde maaske interessere ham, at jeg ikke stod ene med disse Forventninger. Jeg ved, at der er et Flertal her i Landet inden for Lejerne, som havde ventet, at Ministeren var kommet med andet og mere end den Forlængelse af Lovgivningen, som der her er Tale om. Naar Ministeren siger, at det ikke har været muligt at opnaa bedre Resultater, og at man maa afvente Embedsmandsudvalgenes Arbejde, saa maa jeg svare, at den højtærede Minister Hr. Kjærhøl er dog selv en gammel Smed og ved jo ogsaa, at det er ikke altid fra Embedsmændene og de sagkyndige, man skal vente det helt saliggørende. Bevares, al Respekt for Embedsmændenes Arbejde, men hvorfor ikke ogsaa lytte til de Erfaringer, som Lejerorganisationerne gør. Og det er dem, vort Forslag bygger paa. Saa kan man tale om